

Andreasen: I Tilslutning til de Udtalelser, som min Gruppes Ordfører (Sigvald Olsen) i Gaar fremsatte vedrørende den forhøjede Tobaksbeskatning, vil jeg gerne gøre nogle ganske faa Bemærkninger. Det var jo ved Loven af 13. Oktober 1917, mangik til en ekstraordinær Tobaksbeskatning her i Landet, og ved denne Lov blev der bl. a. vist den Imødekommen overfor den mindre bemidlede Del af Befolkningen, at Cigarer til en Pris af ikke over 9 Kr. pr. 100, 9 Øre pr. Stk., ikke blev Genstand for den forhøjede Beskatning. Der blev, den Gang man forhandlede om Sagen og om denne Indrømmelse overfor de mindre bemidlede, underhaanden gjort gældende, at saa snart vi vedtog noget saadant, vilde vi se alle disse 9 Øres Cigarer forsvinde, og det viste sig ogsaa at blive Tilfældet; jeg har ikke senere kunnet købe hverken 3 til 20, eller 3 til 25 Øre, og jeg ved ikke, om andre, der giver sig af med at ryge Tobak, har været i Stand dertil. De forsvandt, men ikke nok med det, de mere kendte Mærker fra Firmaer som Hirschsprung og Horwitz & Kattentid, Mærker til 10 Øre Stykket som „Yurac Bat“, „Phønix“, „Nihil sine“, steg ret hurtigt, saaledes at man ikke kunde købe disse Cigarer i Detailsalg under 25 Øre pr. Stk. Det var en Forhøjelse paa langt over 100 pCt. Det forekommer mig, at inden vi nu gaar til en Forhøjelse af Tobaksbeskatningen, trænger vi til at faa undersøgt hele dette Spørgsmaal, om der ikke fra Fabrikanternes Side har fundet en ganske utilbørlig og ulovlig Udayttelse af Konjunkturernes Sted. Det er jo endnu ikke blevet modsagt, at den Tobak, hvoraf der er fabrikeret Cigarer til de ny Krigspriser, fandtes her i Landet, før Loven af 13. Oktober 1917 blev gennemført. Nu ved jeg, at den højtærede Finansminister har meget at tage Vare, og jeg vil nødig læsse mere Arbejde over paa ham, navnlig ikke det Arbejde at skulle kontrolere Fabrikanterne. Det bliver nærmest et Spørgsmaal, den overordentlige Kommission maa tage sig af, og jeg tror, det vilde være nyttigt og heldigt, at denne Kommission undersøgte hele dette Forhold. Man kan ikke begrunde de stedfundne Forhøjelser i forøget Arbejds løn. Jeg skal i saa Henseende gøre opmærksom paa, at naar man yder Cigarmagerne en Merbetaling af 3 à 4 Kr. pr. 1 000 Cigarer, regnes det for en meget flot Forhøjelse af Arbejds lønnen. Det er en Forhøjelse, som altid modtages med stor Glæde og almindelig Tilfredshed af Cigar-

arbejderne, 3 à 4 Kr. pr. 1 000 giver kun en Forhøjelse af 0,3 Øre pr. Cigar, og dertil skal vi lægge den nye Skat, som jo heller ikke er særlig høj; for disse Cigarer over 9 Kr., altsaa for en 10-Øres Cigar, bliver det ca. 2 Øre pr. Stk., men samtidig med, at Statskassen tog disse 2 Øre, tog Fabrikanterne fra 8 til 13 Øre, og deres Begrundelse af denne Forhøjelse var naturligvis dels Henvisning til Loven og dels til den forhøjede Arbejds løn. Denne Begrundelse er urigtig; den lader sig sikkert ikke opretholde, og en nærmere Undersøgelse vil ganske utvivlsomt vise dette. Jeg vil derfor spørge baade den højtærede Finansminister og den høje Regering i det hele, om der her til Landet er importeret Tobak, siden Loven af 13. Oktober 1917 om Tobaksskattens Forhøjelse er blevet gennemført.

Jeg ved meget vel, at danske Tobaksfabrikanter, i alt Fald flere af dem, har haft Lagre af Tobakspartier liggende i Holland, indkøbte til en ret billig Pris; men det er, efter hvad der fra sagkyndig Side i de sidste Dage er meddelt mig, ikke ualmindeligt, at Tobaksfabrikanterne har afhændet disse Partier uden at lade dem komme her til Landet. Der skal være tilbudt dem indtil 100 pCts eller maa-ske over 100 pCts Fortjeneste for den paagældende Tobak, og saa har de regnet ud, om det kunde betale sig at tage Varen hjem, eller om det mest fordelagtige var at sælge den Tobak, som man havde liggende i Holland, til Købere der paa Stedet. Paa et enkelt Parti, hvorfor man havde betalt 10 000 Kr. i Indkøbspris, er der tjent andre 10 000 Kr. Vi ser her, at Tobaksindustriens første Mænd ikke har interesseret sig for at skaffe os, der holder meget af at ryge en Pipe Tobak, noget at ryge; de har ladet det være det afgørende, om de kunde tjene dygtigt med Penge; kunde de tjene flest Penge ved at lade Tobakken blive udenfor Landet, gjorde de det. Om menneskelige Hensyn, Interesse for Rygerne, Samfundshensyn har der ikke været Tale. Ja, de har ganske vist interesseret sig noget for dem, der bruger Tobak; de har givet os noget til Erstatning, Surrogater, der, efter hvad man fra sagkyndig Side oplyser, væsentlig bestaar af kogt Humle, Solsikkeblade og visne Kartoffeltoppe. Disse Surrogater, som Ministeren nu foreslaar, der ogsaa skal lægges Skat paa, er jeg lige saa lidt som den højtærede Finansminister nogen Ynder af; jeg kunde ønske, hvis man i det hele skulde ind paa en